

Літній ранок

Яків Щоголів

Тепле сонце встало пишно;
Одягається розкішно
В яр[1] і золото долина,—
Встань і ти, моя дитино!

Ранку втратити не треба.
Дочувайся: із-під неба
Пісня жайворонка ллється,
То привіт тобі несеться!
Вітерець на тебе дише,
Джерегельцями[2] колише;
І на вушко він шепоче,
Щоб вставала ти охоче.
[1] Яр — зелень.
[2] Джерегельця — заплетена коса.